

ZACHTE KRACHTEN

Tjerk Riemersma (53) uit Meppel biedt in zijn huis onderdak aan Osman (20), een jonge vluchteling. De nieuwe huisgenoot is in korte tijd een volwaardig gezinslid geworden.

MARIEKE KWAK

Tjerk was wat aan het scrollen op LinkedIn, toen hij een krantenartikel voorbij zag komen. ‘Osman is op zoek naar gastgezin’, was de kop. De foto toonde een stralende jongeman op het voetbalveld.

Tjerk, die zelf heeft gevoetbald bij FC Meppel, werd gegrepen door Osmans verhaal. De jongen kwam op 17-jarige leeftijd vanuit zijn geboorteland Saoedi-Arabië naar Nederland. In zijn eentje en zonder paspoort, want vanwege zijn Eritrese roots heeft hij dit in Saoedi-Arabië nooit gekregen.

In het asielzoekerscentrum van Hoogeveen moest Osman, die inmiddels een verblijfsvergunning had, een kamer delen met drie oudere mannen. Het gebrek aan rust en privacy begon steeds meer te knellen.

Osman wilde zijn huiswerk beter kunnen doen, de Nederlandse cultuur beter leren kennen en zijn Nederlandse taal verbeteren. En vroeg kunnen slapen als hij de volgende dag moest voetballen bij zijn geliefde club MSC. Tjerk meldde zich bij Takecarebnb, de organisatie die vluchtelingen met een verblijfsstatus koppelt aan Nederlandse gezinnen, in principe voor drie maanden. Osman kwam ‘proeflogeren’ en het klikte meteen. Tjerk richtte de kamer van zijn oudste dochter voor hem in, met een zitje en een tv. „Ik vind het belangrijk dat hij zich hier thuis voelt en zijn eigen plek heeft. Ik kom daar in principe niet; hij houdt het zelf netjes.”

Voor Osmans verjaardag, een paar weken later, kocht hij een FC-Groningen-shirt met Osmans naam erop. Wist hij veel dat moslims hun verjaardag eigenlijk niet vieren. „Dat zijn van die cultuurverschillen waar je achter komt. Net zoals dat hij het heel normaal vindt dat zijn aanstaande vrouw al is geregeld door zijn familie. Hij belt veel met haar.”

Osman draait inmiddels als volwaardig gezinslid mee. Hij eet elke avond mee, blijft natafelen, doet kleine klusjes en helpt bij de afwas. Soms maakt hij voor hen

Osman draait inmiddels als volwaardig gezinslid mee bij Tjerk Riemersma thuis. „Hij kwam proeflogeren en het klikte meteen.” FOTO'S: MARTIJN BIJZITTER

‘Een vluchteling in huis kan je leven verrijken’

Afrikaanse toetjes. De eerste drie maanden zijn ondertussen verlengd en waarschijnlijk blijft hij nog wel langer. „De doorstroming naar een eigen woonplek is voor statushouders heel slecht. Wat dat betreft zou het goed zijn als meer mensen hun huis open zouden stellen. Het levert jezelf ook veel op. Het geeft je een beter perspectief hoe de wereld in elkaar steekt. Het verrijkt je leven.”

Wat er nodig is voor de opvang? „Ik zeg altijd: ruimte in je huis, nog

‘Het geeft je een beter perspectief hoe de wereld in elkaar steekt’

belangrijker: ruimte in je hart en misschien een klein beetje ruimte in je portemonnee. Je krijgt hier geen vergoeding voor, terwijl je wel kosten maakt voor bijvoorbeeld

eten. Het zou goed zijn als dit verandert. Ik ga van Osman geen geld vragen. Dat kan hij beter gebruiken voor kleding en school. Hij doet de mbo-opleiding zorg en welzijn in Hoogeveen. Wij hebben het geld ook niet nodig.”

Het klaarstaan voor anderen is Tjerk met de paplepel ingegoten. Zijn ouders doen veel voor de kerk en zelf verleent hij hand- en spandiensten voor de stichting Small Miracles, die is opgericht door zijn jongste zwager. Komende zomer

gaat hij voor de derde keer naar Oekraïne, om te helpen in een weeshuis.

Het geloof speelt een belangrijke rol bij alles wat hij doet. Waar hij christelijk is, is Osman moslim. „Dat gaat prima samen, hoor. Osman heeft zich van A tot Z aan de ramadan gehouden. Ik zorgde dat er ‘s avonds laat een maaltje voor hem klaarstond.”

Vaak krijgen Tjerk en zijn vrouw reacties van anderen dat het zo knap is wat ze doen. Of stoer of spannend. Zelf zien ze dat anders.

„Wij vinden dit heel gewoon. Natuurlijk geven we een beetje privacy op. Maar het is vooral heel leuk. Voorheen zaten we nog wel eens met het bord op schoot voor de tv; nu gaan we altijd aan tafel. En ik kom weer op het voetbalveld door Osman. Ik voel me weer een beetje vader.”

Tjerks jongste dochter woont tijdelijk weer even thuis en vindt het alleen maar gezellig met haar nieuwe ‘broer’. Ze lachen veel samen. „Het scheelt dat Osman een vrolijke jongen is”, vertelt Tjerk. „Natuurlijk heeft hij ook verdriet, omdat hij zijn familie mist. Maar we kunnen goed met elkaar praten. Wij zijn zijn vervangende gezin. Ja, zo voelt het wel.”

Zachte Krachten

In Zachte Krachten komen mensen aan het woord die de wereld mooier maken, zonder winstbejag.

Tjerk Riemersma: „Voorheen zaten we nog wel eens met het bord op schoot voor de tv; nu gaan we altijd aan tafel.”